(గత సంచిక తరువాయి)

9

కదిలితే ఖబడ్దార్!

అన్నట్టు కరుగ్గా చురుగ్గా చూస్తోంది జంబో

ఆ నాలుకే పెద్ద కత్తిలా ఉంది. తల ఎగరేసి గస పోసి చూస్తున్నప్పుడు మెరిసిన కోరపళ్ళు చాకుల్లా బాకుల్లా ఉన్నాయి.

కరుస్తా చీరేస్తా చీల్చేస్తా చంపేస్తా!

అని భయంకరంగా హెచ్చరిస్తోంది.

నిర్దాక్షిణ్యంగా మనిషిని నిలుచున్నట్టే చంపెయ్యడానికి ఖచ్చితమైన శిక్షణ తీసుకున్న జాగిలం అది.

గుండెలవిసి పోతుండగా ఒక్కొక్క అడుగూ వెనక్కి నడిచింది అనన్య. జంబో మీద నుంచి చూపు తిప్పకుండానే సోఫాలో కూలబడి పోయింది.

జంబో రెండడుగులు ముందుకు వచ్చి తనూ కూచునేసింది. కాళ్ళ మీద తల ఆన్చుకుంది గాని చూపు తిప్పడం లేదు.

దాన్ని దాటి గుమ్మం దాకా వెళ్ళడం అసాధ్యం. ప్రాణాలకే అపాయం.

అనన్య మెదడు జీరో అయింది.

తప్పించు కోవడం అంత సులభం అని ఇంతసేపట్లోనూ ఎప్పుడూ అనిపించలేదు.

ఇప్పుడూ అనిపించడంలేదు.

ధీరేంద్ర లాంటి మొండి మనిషి ఏదీ అంత సులభంగా వదిలిపెట్టడు.

వ్యూహం ఏదో పకడ్బందీగా వేస్తాడు. అతను వదిలి పెడితే గాని తను వెళ్ళడం అసాధ్యం

ఈ కుక్కను తప్పించుకుని వెళ్ళినా ఊటీ దాటి వెళ్ళడం అసలు సాధ్యకాదు. అంత దాకా ఎందుకూ? కొండ కోనల్లో అడవుల మధ్య గుట్ట మీద ఉన్న ఈ బంగళా నుంచి ఇంత చీకట్లో బైట పడినా దారి వెతుక్కుంటూ ఊళ్ళోకి వెళ్ళడమే కుదరదు. పలకరించే దిక్కే ఉండదు. బంగళా నుంచి బైట పడి రోడ్డెక్కే లోపలే ధీరేంద్ర ఎదురవడం ఖాయం. అడ్డదారిలో వెళ్ళడమా? ఎటునుంచి ఎటు? అసాధ్యాల్లోకి అసాధ్యం.

నీకు నేనూ నాకు నువ్వూ అన్నట్టు ఈ కుక్కతో గడపడమే ఉత్తమం.

ఇలా అనుకుంటూ అనన్య కుక్క వైపు చూస్తూ చిరునవ్వు నవ్వింది. అది నవ్వలేదు. తలపైకి కిందికీ కదిపి ఇంకా క్రూరంగా చూసింది.

జంబో అనే పేరు చాలా బాగుంది. ఇంతకీ ఇది ఆడా? మగా?

సాటి ఆడదాన్ని కాస్త కనికరించు అని ప్రాధేయపడితే లాభం ఉంటుందా?

జంబోకి కొంచమైనా మనిషి భాష వచ్చి ఉంటుంది. అయితే అది ధీరేంద్ర కమాండ్స్‌ని మాత్రమే పాటిస్తుంది.

కుక్క భాష తనకి రాదు. ప్రయత్నించి లాభం ఉండదు.

జంబో వైపు చూస్తూ చూస్తూ ఉండగా అనన్యకి గబుక్కున ఏదో కవిత్వం గుర్తొచ్చింది.

వాన కురిసే రాత్రి ఇంట్లో నేనుంటే నా కుక్క మాత్రమే నాతో ఉంది. మేమిద్దరం ఎటూ వెళ్ళలేం. ఇద్దరికీ ఏమీ తోచడం లేదు. అది నా కళ్ళలోకి చూస్తూ ఏదో చెప్పబోతుంది. ఒకరి భాష ఒకరికి రాదు. ఇద్దరిలో జీవ శక్తి ఉంది. ప్రాణం ఉంది. కుక్క ప్రాణం మనిషి ప్రాణం వేరు వేరా? రెండూ ఒకటే కాదా?

రష్యన్ మహా కవి ఇవాన్ తుర్జెనీవ్ రాసిన కవిత అది..

నవ్వుకుంటూ లేచి నిలబడింది అనన్య. జంబో కూడా వెంటనే లేచి తీక్షణంగా చూసింది.

ముందుకు వెళ్ళే కదా సమస్య అనుకుంటూ అనన్య వెనక్కి వెనక్కి నడుస్తూ "ఫ్రెండ్స్" అంది జంబో కేసి చెయ్యి సాచుతూ.

జంబోకి అర్థమైంది చిన్నగా తోక ఆడించింది. అంతలోనే సీరియస్ అయింది. చలనం లేకుండా ఆగి చూస్తోంది.

"ఓకే.. ఫ్రెండ్స్!. అయాం నాట్ గోయింగ్.." అని దానికి చెప్పేసి ఇంట్లోకి నడిచింది అనన్య. ఇల్లు ఎలా ఉందో చూడాలని సహజ కుతూహలం..

●●●

ఇల్లు ఓ అద్భుతం.

బైట నుంచి ఎంత గంభీరంగా ఉందో లోపల అంత అందంగా ఉంది. ఖరీదైన మోడర్న్ ఫర్నిచర్.

కిచెన్‌లో అన్ని హంగులూ ఉన్నాయి. రెండు బెడ్ రూంలు ఆహ్లాదకరంగా ఉన్నాయి.

మాస్టర్ బెడ్‌రూం మరీ విలాసవంతంగా ఉంది. రూం హీటర్ అమర్చి ఉన్నా ఓ మూల ఫైర్ ప్లేస్ కూడా ఉంది. వెరీ వెరీ రొమాంటిక్.

హాల్లోంచి పైకి మెట్లున్నాయి. వెదుక్కుని స్విచ్‌లు వేసుకుంటూ పైకి వెళ్ళింది అనన్య.

ఒక హాలు. ఒక బెడ్ రూం. హాలు నుంచి బైటకి బెడ్‌రూం. తలుపు తెరవగానే జివ్వునలాగి కొట్టింది చలిగాలి.

బైట చీకటిలో పొగమంచు తెరల అవతల ప్రకృతి దృశ్యం అంతా మసక మసక. బెడ్ రూంలో లైటు వెయ్యగానే వేరే లోకం లోకి వచ్చానా అనిపించింది. పాల నురగలాంటి షీట్లు పరిచిన కింగ్ సైజ్ బెడ్ ఊదా రంగు కర్టెన్లు. పాలరాతి క్యూపిడ్ శిల్పం. గిల్ట్ ఫ్రేంలో రవి వర్మ చిత్రాలు. సుతి మెత్తటి వెలుగు పంచుతున్న షాండిలేర్.

కళ్ళు నిండే క్షణాలలోనే కాళ్ళు తేలిపోయాయి.

ఎప్పటి నుంచి అలిసి పోయింది శరీరం!

మనసూ మెదడూ ఎలా ఉన్నాయి? ఏమైపోతున్నాయి?

మేజిక్ ఏదో పనిచేస్తున్నట్టు బెడ్ మీద వాలి పోయింది అనన్య.

గుండె చప్పుడు చెవుల్లో కొట్టుకుంటోంది.

మధ్యాహ్నం పైన రెస్టారెంట్‌లో ధీరేంద్రను కలుసుకున్నప్పటి నుంచి మొదలైన టెన్షన్. కిడ్నాప్ అయిన సస్పెన్స్‌తో మెలికలు తిరిగిన టెన్షన్. చిత్ర చేసిన మోసంతో దారుణంగా అధఃపాతాళానికి క్రుంగి పోయిన టెన్షన్.

ఇప్పుడేమైంది? ఏమౌతోంది?

శరీరం వాలడంతో మెదడు మెల్లమెల్లగా రిలాక్స్ అవుతోంది. మెల్లమెల్లగా తెరలు కదులుతున్నాయి.

పొగమంచు కరుగుతోంది.

దృశ్యం తేట పడుతోంది.

టెన్షన్ తగ్గుతోంది. పరిస్థితి ఇంకా స్పష్టంగా అర్ధమౌతోంది.

కింద నుంచి జంబో చిన్నగా మూలిగిన శబ్దం ... అటూ ఇటూ కదిలిన శబ్దం.. సుతిమెత్తగా వినిపిస్తోంది.

కింద తను కనిపించక పోవడంతో జంబో మేడమీదకి వచ్చేస్తుందా? "వాచ్ హర్!"

అంటే ఎలా వాచ్ చెయ్యమని ఎంతవరకు వాచ్ చెయ్యమని అర్ధం?

హఠాత్తుగా జంబో వచ్చి ఎటాక్ చేస్తే ఏం చెయ్యాలో తోచదు. కాని తను పిచ్చి వేషాలు వెయ్యకపోతే వారి పారిపోయే ప్రయత్నం చెయ్యకపోతే.. అది ఎటాక్ చెయ్యదని ఖచ్చితంగా తెలుస్తోంది.

భయాలు తగ్గుతుండగా అనన్యకు ఇంకా ధైర్యం వచ్చింది. పులికే బయపడని అనన్య కుక్కకు భయపడుతుందా?

డిసిప్లిన్‌కి కట్టుబడాలి కాబట్టి కట్టుబడింది. అంతే. అయినా ఇప్పుడు మునిగిందేమీ లేదు. పైగా చిక్కుముడి విడిపోయే పరిస్థితే వచ్చింది. విశ్రాంతిగా కళ్ళుమూసుకుని అంతా ఎనలైజ్ చేసుకుంది అనన్య. నో. బొత్తిగా టెన్షన్ అవసరంలేదు. కాస్సేపట్లో అంతా క్లియర్ అయిపోతుంది. తను హాయిగా బైట పడుతుంది. ఎలాగంటే..

●●●

ధీరేంద్రకు నిజం తెలుస్తుంది.

హోటల్ లేక్ వ్యూలో కౌంటర్‌లో వాకబు చేసినా అసలు విషయం తెలిసిపోతుంది.

'ఓ' టీవీ యాంకర్ అనన్య పేరు మీదే రూం ఉంది. అనన్య మధ్యాహ్నం తర్వాత బైటకెళ్ళింది. ఇంకా తిరిగి రాలేదు.

ధీరేంద్రకు తల తిరుగుతుంది. పొరబాటు ఎలా జరిగిందో అర్ధమౌతుంది. పశ్చాత్తాపంతో తిరిగొస్తాడు. వచ్చీ రాగానే తనని క్షమించమని ప్రాధేయపడతాడు.

రిలాక్స్‌డ్‌గా పడుకుని నవ్వుకుంది అనన్య. టెన్షనా? ఇంకెక్కడ టెన్షన్? ఎందుకూ టెన్షన్?

ఆ టెన్షన్ ఏదో ఇక ధీరేంద్ర పడతాడు.

బోల్తా కొట్టించి పారిపోయిన చిత్రను పట్టుకోవడానికి మళ్ళీ వ్యూహం వేసుకోవాలి. ఈలోగా తనకు సారీ చెప్పి జాగ్రత్తగా హోటల్ దగ్గర దిగబెట్టాలి.

ఒక్కపూటలో కథ సైలెంట్‌గా ఎన్ని మలుపులు తిరిగింది! ఊటీ ఘాట్ రోడ్‌లా ఎన్ని మలుపులు తిరిగింది!

రాగానే ధీరేంద్ర ఏం మాట్లాడతాడో ఎలా క్షమాపణ చెబుతాడో తలుచుకుంటే నవ్వొచ్చింది అనన్యకి.

"సారీ.. వెరీ వెరీ సారీ. నేను పొరపడ్డాను.. నువ్వు చెబుతున్నా వినిపించుకోలేదు. నిన్ను కిడ్నాప్ చేసి ఘోరమైన తప్పు చేశాను. ప్లీజ్.. ప్లీజ్.. ఎక్స్క్యూజ్ మీ.."

అని అతనంటే.. తనేమంటుంది అప్పుడు? ఏమైనా అనవచ్చు. చాలా ఉదారంగా గంభీరంగా క్షమిచెయ్యొచ్చు.

"మిస్టర్ ధీరేంద్రా!.. నౌ. అయ్ కెన్ రియలీ టేక్ యూ టు ది పోలీస్.. కిడ్నాప్ కేసు తప్పకుండా పెట్టొచ్చు.. అక్రమంగా నిర్బంధించి నన్ను మానసికంగా చిత్రహింసలు పెట్టావ్.. హెరాస్ చేశావ్!. కానీ.. అఫ్‌కోర్స్.. ఏదో క్రిమినల్ ఇంటెన్షన్ తో కాక.. కేవలం మీ

అన్నయ్యను రెస్క్యూ చేసుకోవడానికే ఇదంతా చేశాడు కాబట్టి.. నిన్ను.. ఎక్స్క్యూజ్ చేస్తున్నాను. పైగా విపరీతంగా పశ్చాత్తాప పడుతూ సారీ చెప్పావు కాబట్టి.. క్షమించేస్తున్నాను.. ఇట్స్ ఓకే.."

"థేంక్యూ.. థేంక్యూ అనన్యా.. నేను రఫ్‌గా మాట్లాడిందంతా కూడా.. నువ్వు.. మనసులో పెట్టుకో కూడదు. అయాం రియలీ వెరీ సారీ. అలా మాట్లాడినందుకూ నిన్ను బెదిరించినందుకూ.. సిగ్గుపడుతున్నాను.."

"ఇట్స్ ఓకే.. కానీ భవిష్యత్తులో ఇలా ఎప్పుడూ ఎవర్తోనూ తొందరపడి ప్రాబ్లమ్స్ క్రియేట్ చెయ్యవనుకుంటాను.."

"ఇంకానా?.. నో.. జన్మలో ఇలా బిహేవ్ చెయ్యను.."

క్షమాపణల పర్వం ముగిశాక అతనితో కొంచెం సున్నితంగా మాట్లాడుతుంది అనన్య..

"కిడ్నాప్ వ్యవహారం పక్కన పెడితే. మిస్టర్ ధీరేంద్రా.. నువ్వు నాతో పర్సనల్‌గా జెంటిల్‌గానే బిహేవ్ చేశావని చెప్పాలి.. దటీజ్ ది పాజిటివ్ సైడ్ ఇన్ యూ.. డూ కీపిటప్!.."

"ఓ..థేంక్యూ.. దట్స్ నైస్ .. థేంక్యూ.." అంటాడు ధీరేంద్ర చెమర్చిన కళ్ళతో.

ఇలా ఊహించుకుంటూ ఉండగా అనన్యకు మగత నిద్ర కమ్మేసింది. నిద్రా? కలా? మెలకువా? కలా?

ఉన్నట్టుండి ఎక్కడికో వెళ్ళిపోయింది. ఎవరిదో గొంతు వినిపించింది. దారి కాని దారులలో పరుగెత్తి పోయింది మనస్సు..

●●●

హేయ్ అనన్యా! అనన్యా! ఎక్కడున్నావ్? ఏమై పోయావ్? ఎక్కణ్నుంచి ఎక్కడికి వచ్చి ఎలా చిక్కుకు పోయావ్?

హైదరాబాద్ సిటీ.. ఓ టీవీ ఆఫీస్.. స్టూడియో లైట్లు జిగేల్.. స్టార్ట్.. యాక్షన్.. ఇంటర్వ్యూ.. షూటౌట్.. ఫోన్ కాల్స్.. ఫాన్ కాల్స్..

ఏవీ? ఏమైపోయాయి?

ఊటీ మబ్బుల కింద ఉదా నీలినీడలలో స్నేహం ప్రేమ ప్రణయం శృంగారం యౌవన మాధుర్యం.. జీవిత సాఫల్యం..

ఏవీ ఎక్కడా?

నీ కళ్ళలో కళ్ళు పెట్టి స్వప్నాల్ని రెచ్చగొట్టి హెచ్చు వేసి చిచ్చు పెట్టి నవ్వే సుందరుడు గంధర్వుడు రాకుమారుడు.. ఏడీ.. ఎక్కడా?

ఎక్కడో గుర్రాలు పరుగెడుతున్నాయి. అవి కోరికలా?

ఏవో అద్దాలు పగిలిపోతున్నాయి. ఆశాభంగాలా?

మంచు కరిగిపోతోంది. సముద్రం వెనక్కి తగ్గుతోంది. పువ్వులు రేకులు రాల్చేస్తున్నాయి. పాప ఏడుస్తోంది. చంద్రుడు ముక్కలైపోయాడు.

చెట్లు కూలిపోతున్నాయి.

మంచు కరిగి పోతోంది

కను రెప్పకూ కనుపాపకూ మధ్య సన్నటి దారం లాగుతున్నారు ఎవరో..

అనన్యా ఏమైపోతున్నావ్.. అనన్యా..?

●●●

ఏదో జరజరమని పాకింది.

భీకరమైన అరుపు. ఏమిటది?

దడదడమని శబ్దాలేమిటి?

భళ్ళున తెరుచుకుంది తలుపు. గుండె ఝల్లుమంది.

అనన్య కనురెప్పలు బలవంతాన విచ్చుకున్నాయి.

ఫ్రేం కట్టిన బొమ్మలాగా ద్వారంలో నిలబడ్డాడు ధీరేంద్ర. అతని ఆకారం నీడగా మాత్రమే కనిపించింది.

ముఖం తెలియదు. ఎక్స్‌ప్రెషన్ తెలియదు.

అనన్యలో ఉత్సాహం చిమ్ముకొచ్చింది.

ఎస్.దిసీజ్ ది టర్నింగ్ పాయింట్.

నిజమేమిటో తేలిపోయింది. అతనింక పశ్చాత్తాపం డైలాగ్స్ మొదలు పెడతాడు అనుకుంటుండగా..

"ఓ..యూ ఆర్ రిలాక్సింగ్..!" అన్నాడు ధీరేంద్ర. ఆ గొంతులో వెటకారం ధ్వనించినందుకు ఆశ్చర్యపోయింది అనన్య.

వాటీజ్ రాంగ్? వాటీజ్ రాంగ్?

అవతల స్విచ్ ఆన్ చేశాడు. నీడ బదులు మనిషి కనిపించాడు.

"ఓహ్ కమాన్" అంటూ లేచి కూచుంది అనన్య. "మిస్టర్ ధీరేంద్రా.. పాపం నువ్వు చాలా అలిసిపోయి ఉండాలి. ఇట్స్ ఓకే.. సో?.. నీ డౌట్స్ క్లియర్ అయినట్టేగా?.. అయాం నాట్ చిత్ర.. అయాం.. అనన్య.. రైట్?"

"యూ.. డెవిల్!" అంటూ అడుగులో అడుగేసి ముందుకు వచ్చాడు ధీరేంద్ర. "ఐ సెడ్ నో గేమ్స్ అయినా నువ్వింకా గేమ్ ఆడావు! ఆడుతున్నావు! ఐ డోంట్ నో.. ఐ డోంట్ నో. నిన్నేం చెయ్యాలో తెలీడం లేదు.. ఏం చేసినా పాపంలేదు.."

"వాట్? వాట్?"

"హోటల్ లేక్ వ్యూ లో అంతా ఎంక్వైర్ చేశాను. అనన్య అనే టీవీ యాంకర్ అక్కడ రూంలో స్టే చేసిన మాట నిజమే. కాని. ఇవ్వాళ మధ్యాహ్నమే రూం వెకేట్ చేసి వెళ్ళిపోయింది. రూం నుంచి లగేజీ మోసుకెళ్ళిన బోయ్స్ కూడా సాక్ష్యం. చెకౌట్ అయి వెళ్ళి పోయింది అనన్య.."

"నో..నో.. ఇంపాజిబుల్!. చిత్ర రూంలోనే ఉంటానంది కానీ.." అంటూ అనన్య కళ్ళు తేలేసింది. "నో.. నో. ఐ మీన్. నేను నీ దగ్గరికి వచ్చేసరికి అటు తను వెళ్ళి పోతానంది. ఊటీ దిగి పోతానంది. కానీ నా లగేజీ ఎందుకు తీసుకువెళుతుంది?" అంటుండగానే చిత్ర చేసిన మోసం తాలూకు పూర్తి వివరం అర్థమైపోయింది.

అంతా ఆలోచించి చాకచక్యంగా పరారైంది చిత్ర.

అనన్య లాగే ఉండే చిత్ర. అనన్యే హోటల్ నుంచి చెకౌట్ అయినట్టు ఎవరికైనా అనిపించేలా ప్రతి చిన్న విషయంలోనూ జాగ్రత్తలు తీసుకుంటూ వెళ్ళిపోయింది.

ఉరిమి చూస్తున్నాడు ధీరేంద్ర. కోపం కసి క్రౌర్యం దాగడం లేదు.

"అంతే కాదు మిస్ డేర్ డెవిల్!.. అనన్య ఊటీలో తిరగడానికి అద్దెకు తీసుకున్న టూవీలర్‌ని కూడా జాగ్రత్తగా రిటర్న్ చేసి మరీ వెళ్ళింది. అది కూడా వాకబు చేసి మరీ కనుక్కున్నాను. తేలిపోయింది. అనన్య అనే యాంకర్ ఊటీకి వచ్చి వెళ్ళిపోయిన మాట నిజమే. ఆ కాస్త సమాచారం నీకు ఎలాగో తెలిసింది. దాన్ని ఉపయోగించుకుని నువ్వు బ్లఫ్ చేశావ్. చేస్తున్నావ్!. ఇంతకీ అనన్య నీలాగే ఉంటుందా? ఉంటే ఉండనివ్వు. నాకేంటి? నువ్వు మాత్రం అనన్యవి కావు. చిత్రవే! చిత్ర ది గ్రేట్ చీట్!"

గుండెలో గునపాలు దిగాయి. దిగుతున్నాయి.

దారులు మూసుకుపోయాయి.

పడిపోతోంది. పడిపోతోంది.

ఇంకా ఆశ ఏముంది? ధీరేంద్రను ఇంకా ఎలా నమ్మించాలి? అతనికి ఏమూలో సందేహం ఉన్నా సానుభూతి ఉన్నా అంతా తుడిచి పెట్టుకుపోయింది.

ఒకే ఒక చిన్న మెరుపు మెరిసింది.

అతను ఒప్పుకోడు అనిపించినా ప్రయత్నించడం తప్పదు కాబట్టి అడిగింది..

"ఒకే మిస్టర్ ధీరేంద్రా!.. యూ ఆర్ ఎ జెంటిల్మన్. అనన్య అని ఒక యాంకర్ ఉందనీ ఆమె ఊటీ వచ్చి వెళ్ళిందనీ. పోనీ. అంతవరకైనా ఋజువైంది కదా! ఒక్క చిన్న లాస్ట్ ఛాన్స్ ఇవ్వు. ఇప్పటికి మించిపోయింది లేదు.. నిజం నిప్పులాంటిది. బైటపడక తప్పదు.."

"ఇంకో ట్రిక్కా?" అన్నాడు ధీరేంద్ర ఇంకా వెటకారంగా.

"లాస్ట్ ఛాన్స్.." అంది అనన్య నిశ్చలంగా.. "ఇది తప్పదు.. తప్పితే.. నన్ను నమ్మొద్దు."

"వాటీజిట్?"

"హైదరాబాద్‌లో ఓ టీవీ ఆఫీస్‌కి ఫోన్ చెయ్యి.. నిజమేమిటో తేలిపోతుంది.."

"ఇదివరకే చెప్పాను.. ఈ ట్రిక్స్ వద్దు.. అక్కడ నీ వ్యూహంలో భాగం అయిన ఎవరికో ఇదో సిగ్నల్ కావచ్చు. నా నంబర్ నుంచి కాల్ రిసీవ్ అయితే." అంటూ ఏవేవో ఊహించుకుని తల అడ్డం తిప్పాడు "నాకెందుకు రిస్క్?"

"నేను అనన్యనని అఫిషియల్‌గా రుజువయ్యే మార్గం అదొక్కటే. ఊటీనుంచి వెళ్ళిపోయిన అనన్య. ఆఫీస్‌తో కాంటాక్ట్‌లో ఉందేమో తెలుస్తుంది. నేను పదిరోజులు లీవ్ పెట్టాను. ఆ సంగతి కన్ఫర్మ్ అవుతుంది."

"నాన్సెన్స్. అంతా కన్ఫ్యూజింగ్!. అయినా. ఒకే లెట్ మీ ట్రై." అన్నాడు ధీరేంద్ర తెగింపుగా. "నంబరేంటి?"

చెప్పింది. డయల్ చేశాడు.

అవతల రిసీవ్ చేసుకోగానే అడిగాడు. "యాంకర్ అనన్య గారితో అర్జెంట్‌గా మాట్లాడాలండీ. ఆమె నంబర్ దొరకడం లేదు.. ఆమె అంకుల్ ఒకరు హాస్పిటల్‌లో ఉన్నారు.. సీరియస్!"

అవతల ఏం చెప్పారో స్పష్టంగా వినిపించలేదు. కొద్ది క్షణాలకు కాల్ కట్ చేశాడు ధీరేంద్ర. అతని ముఖం ఇంకా భీకరంగా జేవురించింది.

"వాట్? ఏమైంది?" అంది అనన్య బెదిరిపోతూ.

"లాంగ్ లీవ్‌లో ఉన్న అనన్య ఇవాళ మధ్యాహ్నం ఫోన్ చేసి జాబ్‌కు రిజైన్ చేస్తున్నానని చెప్పింది. వ్యక్తిగత కారణాల వల్ల ఫోన్‌లో అందుబాటులో ఉండనని కూడా చెప్పింది.. వాళ్ళకూ అర్థం కావడం లేదు... ఫోన్ ట్రై చేశారు... ఏమొస్తోంది? స్విచాఫ్!"

అనన్య చెవుల్లో సముద్ర ఘోష ప్రతిధ్వనించింది.

స్విచాఫ్! స్విచాఫ్!!

●●●

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)

Click here to share your comments on this serial